

Thứ Ba, 29-4-2025. Năm C
Tuesday, April-29-2025. Year C

Tuần 2 Phục Sinh

Lễ Nhớ Thánh nữ Catarina Siêna, Trinh nữ, TSHT

Cv 4, 32-37

Acts 4:32-37

Trong cộng đoàn, không ai phải thiếu thốn (Cv 4,34)

Isn't it striking how the first Christians took care of one another? Moved by their love for the Lord and for each other, the wealthier members of their community—people like Barnabas—freely shared their resources with those who were less fortunate. They considered their bounty as a blessing from God that they should share with each other (Acts 4:34-37).

Blessed Frédéric Ozanam is a more contemporary example of someone who, like the early Christians, looked beyond himself to the needs of the people around him. While thousands died in a cholera epidemic in Paris in 1832, many more were left destitute. Ozanam, a young university student, was moved at the hopeless state of families who had lost the support of their breadwinners. Then he was stung by another student's remark: "In former times, Christianity worked wonders, but what is it doing for mankind now? And you, who pride yourself on your Catholicity, what are you doing for the poor?"

In response, Ozanam gathered a few friends and began to do whatever he could to relieve the suffering he saw in the slums of the city. Eventually, a new organization, the Society of St. Vincent de Paul, grew from Ozanam's work and spread. Through the society, volunteers serve millions of disadvantaged people around the globe. They provide home visits, job training, housing assistance, food pantries, and medicine for the elderly. They pray with

Thật ấn tượng khi thấy những người theo đạo Thiên chúa đầu tiên chăm sóc lẫn nhau như thế nào? Được thúc đẩy bởi tình yêu của họ dành cho Chúa và cho nhau, những thành viên giàu có hơn trong cộng đồng của họ - những người như Barnaba - đã chia sẻ tài sản của mình một cách tự do với những người kém may mắn hơn. Họ coi sự hào phóng của mình là một phúc lành từ Chúa mà họ nên chia sẻ với nhau (Cv 4,34-37).

Chân phước Frédéric Ozanam là một ví dụ đương đại hơn về một người, giống như những người theo đạo Thiên chúa đầu tiên, đã nhìn xa hơn bản thân mình để hướng đến nhu cầu của những người xung quanh. Trong khi hàng nghìn người chết trong một trận dịch tả ở Paris năm 1832, thì nhiều người khác đã trở nên túng quẫn. Ozanam, một sinh viên đại học trẻ tuổi, đã xúc động trước tình trạng vô vọng của những gia đình mất đi sự hỗ trợ của những người kiếm tiền chính. Sau đó, anh ấy đã bị tổn thương bởi nhận xét của một sinh viên khác: "Trước đây, đạo Thiên chúa đã tạo nên điều kỳ diệu, nhưng giờ đây nó đang làm gì cho nhân loại? Và bạn, người tự hào về đạo Công giáo của mình, bạn đang làm gì cho người nghèo?"

Để đáp lại, Ozanam đã tập hợp một vài người bạn và bắt đầu làm mọi thứ có thể để giảm bớt nỗi đau mà ông chứng kiến ở những khu ổ chuột của thành phố. Cuối cùng, một tổ chức mới, Hội Thánh Vincent de Paul, đã phát triển từ công trình của Ozanam và lan rộng. Thông qua hội, các tình nguyện viên phục vụ hàng triệu người thiệt thòi trên toàn cầu. Họ cung cấp dịch vụ thăm nhà, đào tạo nghề, hỗ trợ nhà ở, kho thực phẩm và thuốc men cho người già.

people, care for their needs, and show the love of Christ in countless concrete ways.

Most of us don't live in as close-knit a community as the first Christians, where everything was held in common. Nor would many of us be able, like Barnabas, to sell our property, donate it to our local parish, and still be able to care for ourselves and our families. But God still calls us to bear witness to Jesus through acts of generosity and loving service that line up with our circumstances. So ask the Holy Spirit to open your eyes to see the needs around you. Sharing some of your resources, including your time and attention, can make a big difference!

“Lord, show me how I can share the blessings you have given me.”

Họ cầu nguyện với mọi người, chăm sóc nhu cầu của họ và thể hiện tình yêu của Chúa Kitô theo vô số cách cụ thể.

Hầu hết chúng ta không sống trong một cộng đồng gắn bó chặt chẽ như những người theo đạo Thiên chúa đầu tiên, nơi mọi thứ đều được coi là của chung. Nhiều người trong chúng ta cũng không thể, giống như Barnaba, bán tài sản của mình, quyên góp cho giáo xứ địa phương và vẫn có thể chăm sóc bản thân và gia đình. Nhưng Chúa vẫn kêu gọi chúng ta làm chứng cho Chúa Giêsu thông qua những hành động quảng đại và phục vụ yêu thương phù hợp với hoàn cảnh của chúng ta. Vì vậy, hãy cầu xin Chúa Thánh Thần mở mắt bạn để nhìn thấy những nhu cầu xung quanh bạn. Chia sẻ một số nguồn lực của bạn, bao gồm cả thời gian và sự chú ý của bạn, có thể tạo ra sự khác biệt lớn!

Lạy Chúa, xin chỉ cho con cách chia sẻ những phước lành mà Chúa đã ban cho con.

Ga 3, 7-15

John 3:7-15

Gió muốn thổi đâu thì thổi... Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy (Ga 3,8)

If you think about it, the Christian life is more like using a sailboat than a jet ski. A jet ski generates its own power, and its driver traverses the water however he likes. But a sailboat defers to the direction and power of the wind. The sailor is successful to the degree that he cooperates with the free movement of the wind. And so it is with us: our “success” in the Christian life depends on our openness to the wind of the Spirit guiding and empowering us. When we are “born of the Spirit” in Baptism, we receive the grace to move through life like that sailboat (John 3:8). It's that grace that teaches us to cooperate with the Spirit.

Nếu bạn nghĩ về điều này, đời sống tín hữu giống như sử dụng một chiếc thuyền buồm hơn là một chiếc mô tô nước. Một chiếc jetski tự tạo ra sức mạnh và người lái nó di chuyển trên mặt nước theo cách anh ta muốn. Nhưng chiếc thuyền buồm phải tuân theo hướng và sức gió. Người thủy thủ thành công ở mức độ anh ta hợp tác với chuyển động tự do của gió. Và đời sống với chúng ta cũng vậy: “sự thành công” của chúng ta trong đời sống Kitô giáo phụ thuộc vào việc chúng ta cởi mở đón nhận làn gió Thánh Thần hướng dẫn và ban sức mạnh cho chúng ta. Khi chúng ta “được sinh ra bởi Thánh Thần” trong Bí tích Rửa tội, chúng ta nhận được ân sủng để di chuyển trong cuộc sống giống như chiếc thuyền buồm đó (Ga 3,8). Chính ân sủng đó dạy chúng ta cộng tác

There is a mystery in the wind: it “blows where it wills, . . . but you do not know where it comes from or where it goes” (John 3:8). Similarly, the Spirit can feel quite mysterious. In today’s Gospel, Nicodemus could not wrap his mind around Jesus’ call for him to be “born from above” (3:7). We, too, may wrestle with discerning or understanding or making sense of God’s action in our lives.

Prayers that seem logical and wise are left unanswered. Plans change and unexpected situations arise. Regardless, our faith tells us that the Spirit is moving. Even in the midst of suffering, God is working (Romans 8:28). While circumstances may confuse us, God’s desire remains the same: to lead us to himself, to make us holy, and to walk alongside us always.

We cannot foresee every twist and turn of life. Living by the Spirit often requires “adjusting our sails,” letting go of the familiar, and embracing the mystery involved in following Jesus. It means not fighting the wind but yielding to the Spirit’s direction and making sure his wind is at our backs. And it means trusting that the Spirit is always there. He is our consoler, tenderly listening to our prayers. He is our guide, leading us by the hand through life’s hills and valleys. And he is our strength, filling our sails and moving us forward with the power we need to reach our heavenly home.

“Holy Spirit, I yield to you today.”

với Thánh Thần.

Có một điều huyền bí trong gió: nó “thổi đi đâu nó muốn, . . . nhưng các người không biết nó đến từ đâu và đi đâu” (Ga 3,8). Tương tự, Thần Khí có thể cảm thấy khá bí ẩn. Trong bài Tin Mừng hôm nay, Nicôđê mô không thể hiểu lời Chúa Giêsu mời gọi ông “được sinh ra từ trên cao” (3,7). Chúng ta cũng có thể phải vật lộn với việc nhận thức, hiểu biết hoặc hiểu được hành động của Chúa trong cuộc đời mình.

Những lời cầu nguyện có vẻ hợp lý và khôn ngoan vẫn chưa được đáp lại. Kế hoạch thay đổi và những tình huống bất ngờ phát sinh. Dù sao đi nữa, đức tin của chúng ta cho chúng ta biết rằng Thánh Linh đang chuyển động. Ngay cả giữa đau khổ, Chúa vẫn hành động (Rm 8,28). Trong khi hoàn cảnh có thể khiến chúng ta bối rối, ước muốn của Thiên Chúa vẫn không thay đổi: dẫn chúng ta đến với Ngài, làm cho chúng ta nên thánh và luôn bước đi bên cạnh chúng ta.

Chúng ta không thể lường trước được mọi khúc quanh của cuộc sống. Sống theo Thánh Thần thường đòi hỏi phải “điều chỉnh cánh buồm”, buông bỏ những gì quen thuộc và đón nhận mầu nhiệm liên quan đến việc theo Chúa Giêsu. Điều đó có nghĩa là không chống chọi với gió mà tuân theo sự hướng dẫn của Thánh Linh và bảo đảm gió của Ngài ở phía sau chúng ta. Và nó có nghĩa là tin tưởng rằng Thánh Thần luôn ở đó. Ngài là Đấng an ủi chúng ta, dịu dàng lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta. Ngài là Đấng hướng dẫn chúng ta, nắm tay chúng ta đi qua những ngọn đồi và thung lũng của cuộc đời. Và Ngài là sức mạnh của chúng ta, lấp đầy những cánh buồm của chúng ta và đưa chúng ta tiến về phía trước với sức mạnh cần thiết để đến được quê hương trên trời.

Lạy Chúa Thánh Thần, hôm nay con xin vâng phục Chúa.

--	--

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.